

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. B. G.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. V. Š., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **S.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. J. Č., advokátom so sídlom v B., **o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 15 Cpr 16/2003, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. februára 2011 sp. zn. 15 Co 292/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava II dňa 16. októbra 2003 domáhala určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, daného jej žalovanou listom z 26.8.2003 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zák. práce, a zaplatenia náhrady mzdy vo výške 12 552,-- Sk (416,65 EUR) mesačne brutto od 28.8.2003 až do doby, keď jej žalovaná začne prideľovať prácu.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 21. apríla 2010 č. k. 15 Cpr 16/2003-462 (po tom, ako bolo čiastočným rozsudkom z 11. júna 2008 č. k. 15 Cpr 16/2003-358 rozhodnuté o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru), uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru 32 652,72 EUR brutto (za dobu od 28.8.2003 do 11.2.2010) a náhradu trov konania 5 142,50 EUR na účet AK G., spol. s r.o., so sídlom v B., všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť štátu súdny poplatok 1 959 EUR

do troch dní od právoplatnosti rozsudku. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie dospel k záveru, že nárok žalobkyne na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru je dôvodný.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na odvolanie žalovanej rozsudkom z 9. februára 2011 sp. zn. 15 Co 292/2010 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru 21 952 EUR brutto (za dobu od 28.8.2003 do 1.1.2008) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej napadnutej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok 1 314 EUR a zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvostupňového konania 1 772,20 EUR a náhradu trov odvolacieho konania 408,35 EUR do rúk jej právnej zástupkyne, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru má satisfakčnú funkciu a nie je ekvivalentom mzdy, ale je sankciou pre zamestnávateľa za to, že došlo k neplatnému skončeniu pracovného pomeru bez ohľadu na okolnosť, ktorá bola dôvodom takéhoto postupu zamestnávateľa. Mal za to, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu mzdy za obdobie od 28.8.2003 do 1.1.2008, t. j. za obdobie, keď žalobkyňa dosahovala v súvislosti s jej pracovným zaradením minimálny zárobok.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná. Odôvodnila ho poukazom na dovolacie dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Navrhla rozsudok krajského súdu zmeniť a uložiť jej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy len vo výške 3 782,66 EUR, t.j. len v rozsahu (9 mesiacov), ktorý zákon nedovoľuje znížiť.

Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 alebo či postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

Z porovnania výrokových častí rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v predmetnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa, je rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 21 952 EUR brutto (t. j. ktorým jej priznal náhradu mzdy za dobu od 28.8.2003 do 1.1.2008) potvrdzujúcim (súd prvého stupňa vychádzajúc z rovnaneho priemerného zárobku priznal žalobkyni náhradu mzdy za to isté a navyše aj za ďalšie obdobie) a zmeňujúcim je len v časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšku, t.j. nad uvedenú sumu zamietnutá. Prípustnosť dovolania (vzhľadom na to, že podľa upresnenia žalovanej bolo podané proti celému rozsudku) bolo preto potrebné posudzovať samostatne vo vzťahu k potvrdzujúcemu i zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu.

Prípustnosť dovolania účastníka proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu výroku v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v tejto časti o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože odvolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani

o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia.

Pokiaľ ide o dovolanie proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený prvostupňový rozsudok tak, že vo zvyšku, t. j. nad priznanú sumu 21 952 EUR, bola žaloba zamietnutá, dovolací súd predovšetkým skúmal subjektívne oprávnenie dovolateľky podať dovolanie proti tejto časti napadnutého rozsudku.

Vychádzajúc z účelu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, môže dovolanie podať len ten účastník konania, ktorému nebolo rozhodnutím odvolacieho súdu celkom vyhovené, prípadne ktorému bola týmto rozhodnutím spôsobená určitá ujma na jeho právach, ktorú možno odstrániť zrušením napadnutého rozhodnutia. V prejednávanvej veci bola žalovaná v odvolacom konaní v časti, v ktorej bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený tak, že žaloba bola voči nej vo zvyšku zamietnutá, úspešná. Jej dovolanie proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu preto nebolo subjektívne prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová